

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΠΕΤΡΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΛΙΟΥ,

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Ἐτυπώθη τὸ πρῶτον διὰ συνδρομῆς Νικολάου
Ταρωνίτου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐνετίῃσι

1727.

Νῦν δὲ τὸ δεύτερον κατὰ τὴν πρώτην ἔκδοσιν
μετετυπώθη διὰ συνδρομῆς τῶν Ἀργείων.

Ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐκ τῆς τυπογραφίας Κωνσταντίνου Τόμπρα Κυδωνίας
καὶ Κωνσταντίνου Ἰωαννίδου Σμυρναίου.

1836.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΠΕΤΡΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΛΙΟΥ,

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

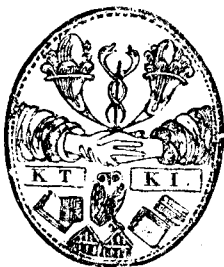
ΠΕΤΡΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΛΙΟΥ,

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Ἐτυπώθη τὸ πρῶτον διὰ συνδρομῆς Νικολάου
Ταρωνίτου τοῦ ἐξ Ἀθη.ῶν. Ἐνετίησι
1727.

Νῦν δὲ τὸ δεύτερον κατὰ τὴν πρώτην ἔκδοσιν
μετετυπώθη διὰ συνδρομῆς τῶν Ἀργείων.

Ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐκ τῆς τυπογραφίας Κωνσταν. Τόμπρα Κυδωνιέως,
καὶ Κωνσταντίνου Ἰωαννίδου Σμυρναίου.

122818

ΠΕΡΙΒΛΕΠΤΕ

καὶ Ἐκλαμπροτάτη μοι Πατρίς,
τὸν ὀφειλόμενόν σοι ἀσπα-
σμὸν προσκομίζω.

Ὑστερον ἂν οὐ οἱ ποταμοὶ ἐντροφήσωσιν εἰς τοὺς
κάμπους, καὶ λειμῶνας, Θιλλάσσας περιπολεύοντες,
περικυκλοῦντες Πόλεις, τέλος ἀναπαύονται εἰς τὸν
ᾠκεανὸν, ἐξ οὗ καὶ ἐξέβησαν πρὸς σέ τοίνυν ὡς
πρὸς ὄρμον τινὰ ἐπ' ἀνακάμπει ἡ παρούσα βίβλος, πε-
ριέχουσα τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς Πέ-
τρου, τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ ἡμετέρου Ἱεράρχου,
σὸν ὁποῖαν οὐσοὶ πρότερον χειρόγραφον, καὶ ἄχρι τοῦ
νῦν σεσαθρωμένην τυγχάνουσιν, δι' οἰκείων ἀναλωμά-
των ταύτην τύποις ἐκδίδωκα, εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ
εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν,
καὶ Ἱεράρχου ὡσὺν ὅμως ὁποῦ ἀρχαῖον ἔθος γινώμι-
σαι, ὅτι αἱ νεωστὶ τυπούμεναι βίβλοι νὰ ἀφιερώνω-
ται εἰς κάποια ὑπέροχα, καὶ ἀξιώματικά πρόσωπα,
ὡς δῶρον ἠθέλησα καὶ ἐγὼ νὰ προσφωνήσω εἰς τι ἐ-
ξαίρετον ὑποκείμενον τὴν παρούσαν ποῖος δὲ ἄλλος
ἀξιώτερος, καὶ ἐξαιρετώτερος ἐν ἐμοί, παρὰ σέ τὴν
ἡμετέραν Πατρίδα τὴν τοῦ Πελοποννησιακοῦ σκή-
πτρου Βασιλίδα τοῦτο μὲν ἀποδίδους τὰ οἰκεία,
πρὸς τοὺς οἰκείους, ὡς τέκνον σὸν, ἀφιερώνω εἰς αἰ-
διον μνήμην τὴν τοῦ Πατρὸς ἡμῶν ἀκολουθίαν, αὐ-
θις πρὸς τὰ οἰκεία πρὸς σέ τὴν ὑπὸ Θεοῦ αὐτῷ κλη-
ρωθεῖσαν ποίμνην, πρὸς σέ τοίνυν τὴν ἡμετέραν Πα-
τρίδα, μὴν ἔχοντας ἀξιώτερον δῶρον, προσφωνῶ

τὴν παροῦσαν, δείχνοντας μὲ τοῦτο, πόση εἶναι ἡ ἀγάπη ὅπου πρὸς σὲ προσφέρνω, φιλεφρόνως καὶ εὐλαβῶς, τὴν ὅποιαν καὶ δέομαι νὰ δεχθῆτε ἀσπασίως, ἐορτάζοντες ἐτησίως τὴν τοῦ Πατρὸς ἡμῶν μνήμην, διὰ νὰ εἶναι ἐπισκεπτῆς, καὶ ἐλευθερωτῆς σοῦ τῆς ποίμνης αὐτοῦ. Κύριος ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου ῥύσαιτό σε τῆς δεινῆς δουλείας, διατηρῶν σε ἀνεπειράσθον εἰς ἔτη πολλὰ.

Τῆς σῆς περιβλέπτου Ἐκλαμπρότητος.

προσφιλὲς τέκνον.

Γεώργιος Μάρκος ὁ Ζωγράφος.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΠΕΤΡΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Α Ρ Γ Ο Υ Σ.

Τοῦ θαυμάτων πλήρους καὶ χαρίτων,
κλέους Ἀργείων, καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας ἀγλαΐσματος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ἰσῶμεν σίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν
τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου,
γ'. ἤχος πλ. β'.
Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νόμῳ τοῦ δεσπότου σου, ἐμμελετῶν Θεοφόρε, καὶ
αὐτῷ ἐνούμενος, θεωρίαν πράξεως βάσιν ἔσχηκας,
τὸν γὰρ νοῦν ἄρισα, ὡς Ἐχέφρων Μάκαρ ἡγεμόνα
ποιησάμενος, τὰ ἀγριαίνοντα πάθη τῆς σαρκὸς ὑπε-
δούλωσας φρονήσει, καὶ ἀνδρείαα τε, καὶ τῇ σωφρο-
σύνῃ κοσμούμενος, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ταύτης Ἑ-
πιδίφριος ἀρθεις, ὡς ὁ Θεοβίτης κατέλαβες χῶρον
τὸν οὐράνιον.

Εξης τῆς ἐφέσεω Μακαριώτατε Πέτρε, ὀρυκτῶν
εὐράμενος ὡς ἐπόθεις ἄρισα τὸ ἀκρότατον, τῷ χρι-

σὺ ζήσας γὰρ, ἀλλ' οὐχὶ τῷ κόσμῳ, τῆς τε τού-
του δόξης ἔτυχες, μάκαρ σκηνοῦμενος, ἐν ἐπουρα-
νίοις σκηνώμασι, καὶ Θρόνῳ τοῦ παντάναχτος, οἱ-
λειουργὸς παριστάμενος, μέμνησο τῆς ποιμένης, τῆς
σῆς ἣν ἐξεθρέψω μουσικῶς, καὶ τοῖς τῶν λόγων σου
νάμασι, ταύτην ἐνεφόρησας.

Φόβον τὸν ἀγνότατον ἐν σῇ καρδίᾳ Τρισμάκαρ, σο-
φῶς εἰσδεξάμενος Θεῖον οἰκητήριον, ὄντως γέγονας,
τῆς σαρκὸς ἄπασαν, τὴν γεώδη ὕλην, ὥσπερ φόρ-
τον τιναξάμενος, ἐν γῇ ὡς ἄσαρκος, χαίρων πεπο-
λίτευσας ἅγιε, διόσε ἐθαυμάσῃσε ξένοις Τερασίαις ὁ
ὑψιστος, καὶ νῦν μετὰ πότμον τῷ Θρόνῳ τοῦ Θεοῦ
παρεσηκῶς, συμβασιλεύεις τῷ κτίσῃ σου, τῷ σὲ
σεφανώσαντι.

Δόξα ᾤχος, β'.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη, Πανεύφημε Ἱεράρχα,
πηγάζει Ἱάματα, καὶ ἡ ἀγία σου ψυχὴ ἀγγέλοις
συνοῦσα, αἰωνίως ἀγάλλεται, ἔχων οὖν πρὸς Κύριον
τρυφήσιαν, καὶ μετὰ τῶν ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐ-
ρανοῖς, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς

Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ ἀνάγνωσμα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου
ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ· μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν,
καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν· κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμ-
πορεύσθαι, ἢ χρυσοῦ, καὶ ἀργυρίου θησαυροῦ· τι-
μιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ
ἄξιον αὐτῆς ἐστίν· ἐκ γὰρ τοῦ σώματος αὐτῆς ἐκπο-

ρεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἐλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς· καὶ ἐτοιμάζεται θάλασις παρὰ Κυρίου διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γινῶσιν, καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην, ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν· νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν· οἱ δὲ ἀπαιδευτοί, ἔνθεσθε καρδίαν· εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· ὅτι ἀληθείαν μελετήσῃ ὁ λάρυγγί μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χεῖλη ψευδῆ μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ σώματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σχολιὸν οὐδὲ σραγγαλιῶδες· πάντα εὐθέα ἐρσι τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν· διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποσάζει σοφίαν, γλώσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίσανται χάριτας, σῶμα δὲ ἀσεβῶν κατασραφήσεται· ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, εὐθεῖον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ· οὗ ἔαν εἰσέλθῃ ὕbris, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, σῶμα δὲ σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· τελειότης εὐθέων ὁδηγήσῃ αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς· οὐκ ὠφελήσῃ ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται ἐκ θανάτου· ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον, πρόχαρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρ-

τος, ἀσεβῶν ἀπώλεια· δικαιοσύνη ἁρώμου ὀρθοτομεῖ
 ὁδοὺς, ἀσεβεία δὲ περιπίπτει ἄνομος· δικαιοσύνη ἀν-
 δρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀσεβείᾳ ἐαυτῶν
 ἀλίσκονται παράνομοι· τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαί-
 ου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσε-
 βῶν ὄλλυται· δίκαιος ἐκ θήρας δύνει, ἀντ' αὐτοῦ
 δὲ παρδίδεται ἀσεβῆς· ἐν σώματι πυρχνόμων παγίς
 πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὐδοκίᾳ ἐν ἀγαθοῖς, δι-
 καίων κατώρθωτε πόλεις, καὶ ἐν ἀπώλειᾳ ἀσεβῶν
 ἀγαλλίαμα ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθῆσεται πόλις,
 σώματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφῆσεται· μυκτηρίζει πο-
 λίτας ἐνδεὲς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐν φθίσει τελευτῇται, ἐν ἀναπαύσει ἔ-
 σται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε
 ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀν-
 θρώπων, καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρε-
 στος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀ-
 μαρτωλῶν μετετίθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη
 σῆμασιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βα-
 σκανία γὰρ φρυλόγητος, ἀμυροῖ τὰ καλὰ, καὶ βεμ-
 βασμός· ἐπιθυμίας μεταλλάξει νοῦν ἄκικον· τελειω-
 θεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρετὴ γὰρ
 ἐν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐσπευσεν ἐκ μέ-
 σου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες,
 μὴ δὲ θύοντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ
 ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ Ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
 ἐκκλητοῖς αὐτοῦ.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης Ἐκτενής. Εἰς
 τὴν λιτὴν ψάλλομεν σιχηρὰ
 Ἰδιόμελα ἤχοις, β'.

Τὸν ἐν σερκί Ἰδιόγγελον β'όν σου, Ἀγγελοι καὶ

ἄνθρωποι ἐνδοξασάν, ἱερεῖς, καὶ μοναζόντες εὐλ-
 βήθησαν, καὶ εὐσεβὲς λαὸς τῶν Ἀργείων, εὐφραί-
 νεται καὶ σκιρτᾷ Θεὸς· γάρ σε ἐδόξασεν ὁ ὑπὸ σοῦ δο-
 ξασθεὶς, ὃν νῦν ἡμῖν, ἐξιλέωσαι Πάτερ ἁγιώτατε.

Ἦχος, γ'.

Τὸν Θρόνον τῆς ἱερωσύνης διττῶς ἐκόσμησας ὅσις
 Πάτερ, ἀρετῇ τε καὶ τάξει· τῇ μὲν τῶν Ἀγγέλων
 ἐφάμιλλος γενόμενος, τῇ δὲ τὸν Χριστὸν ἐξεικόνι-
 σας· ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑ-
 φηλοῖς σὺν πρῶτοῖς παριστάμενος, αἰτῆσαι ταῖς ψυ-
 χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος, δ'.

Ω. ὅροι εὐσεθείας, καὶ κανὼν ἀρετῆς πίσεώς τε
 ἀκριθείαν τοῖς ἔργοις δεικνύμενος. Πέτρε Ἱεράρχα
 τῷ Θεῷ πνευματι, τοῖς Πατράσιν ἐγχαραχθέντα
 ὄρον ἁγιότητος, πνευματοκινήτως ἐκύρωσας, καὶ
 σῆλην ὀρθοδόξως ἡμῖν παρέδωκας· ἀλλ' αἰτῆσαι Χρι-
 στὸν τὸν Θεόν, σὺν τοῖς σοῖς ἀγωνισταῖς, καὶ σεφα-
 νίταις, ἀπαράτρωτον ταύτην τὴν καλὴν ὁμολογίαν
 ἡμῶν διαφυλάττεσθαι, εἰ, αἰῶνα αἰῶνος..

Δόξα, καὶ νῦν ἦχος, β'.

Τὸν τῶν Ἀργείων ἅπαντες σεφὸν Ἱεράρχην τιμή-
 σωμεν, τὸν πρῶτον καὶ εὐθύτατον, τῆς Ἐκκλησίας
 τὸ σῆμα, καὶ τῆς Οἰκουμένης τὸ καύχημα, τὸ
 λαμπρότατον σκεῦος τοῦ πνεύματος, τὸν ποταμὸν
 τὸν αἰεὶ πλήρη τῶν θαυμάτων, εὐφημοῦντες καὶ λέ-
 γοντες· χαῖρε πιστὲ οἰκονόμε τῆς χάριτος, δι' ἧς
 διδασκαλίᾳς ἀνεξάντλητον, ταμεῖον θαυματοποιμάτων
 ἀδαπάνητον, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα τῶν ὀρθο-

δοξῶν ἀγγέλων, ἡ περὶ τῆς εὐσεβείας ἡ ἀκράδαν-
τος. Πέτρε θειότατε δεόμεθα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν πρέ-
σβευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν σίχον σιχηρὸν προσόμοια Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου σε Νεκρὸν.

Σχεῦος ἐκλογῆς σὺ γεγονὼς τῶν πνευματικῶν χα-
ρισμάτων Πέτρε Μακάριε, ἔτι ἐκ νεότητος τὸν Νοῦν
ἐπτέρωσας, εἰς τὰ ἄνω βασιλεία, ἐν οἷς ἀπολαύεις,
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, Θεῷ ἐνούμενος, δόξης
ἀκηράτου καὶ θείας, καὶ τῆς χαρμονῆς τῶν ἀγγέ-
λων, σὺν τῷ Θεῷ Παύλῳ Τρισμακάριζε.

Ποίμνης ἡξιώθης λογικῆς σὺ τῆς τῶν Ἀργείων τῇ
νεύσει. Μάκαρ τοῦ κρείττονος ταύτην δὲ ἐποίημα-
νας, ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, διδασκαίς ταῖς τῶν λόγων
σου, δι' ὧν περ Παμμάκαρ, ζῶν εἰς ἀνέσπερον ἐπο-
δηγέταις αὐτήν· ὅθεν σοῦ τελοῦσης τὴν μνήμην, καὶ
ἐορταζούσης ἐν πίσει, μέμνησο Χριστῷ νῦν παρι-
στάμενος.

Ωφθης ἐν τῷ β' ὡ περιών, ὡς προχειρισθεὶς ἐπαξίως,
ἀρχιερεὺς τοῦ λαοῦ ὃν καὶ ἐξεπαίδευσας διδασκαλί-
αις ταῖς σαῖς, νομοδότης πανάριστος, τῇ σῇ κληρου-
χίᾳ Μιῦσῆς ὡς πρότερον τὸν Ἰσραὴλ ποδηγῶν, τοῦ-
τον εἰς Νομάς σωτηρίους, καὶ τῆς αἰωνίου, καὶ θεί-
ας, βασιλείας ἄγων τὴν κατάσχεσιν.

Δόξα ἡχος πλ. δ'.

Οὐκ ἔτι ἐπὶ τοῖς Ἀγαμέμνονος σκήπτροις κομπά-
ζει ἡ Πόλις τοῦ Ἀργους· ἀλλ' ἐπὶ τῇ ποιμαντικῇ
ράβδῳ τῆς σῆς Θεοσόφου διοικήσεως αὐχεῖ, Ἱεραρ-
χῶν ἀγιώτατε Πέτρε· πρῶτον γὰρ Ἱεράρχην, καὶ
πρόσβουον ἐκτήσατο, καὶ ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ

Θεὸν ἀνατέθεικε· διὸ μὴ ἐπιλαθῇ αὐτῆς ἀντιβολοῦ-
σης σε μετὰ δακρύων, πιεζομένης ὑπὸ πενίας, καὶ
τῆς δεινῆς δουλείας· κάμφθητι τοίνυν τοῖς συναγμοῖς,
καὶ διὰ τάχους τὰς τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγὰς διάλυ-
σον, καὶ τῶν τοῦ βίου συμφορῶν ἐλευθέρωσον· ὅπως
χαρμοσύνως ὑμνήσῃ τὴν πανέορτον καὶ πάνσεπτον
μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Ἀπολ.

Ἦχος γ'. μέγαν εὐρατο.

Ὁλβον εὐρατο Πόλις Ἀργείων, σὲ ἐκτῆσατο φρω-
ρὸν προσάτην· ποιμενάρχης γὰρ Πάτερ καθέστηκας,
τῶν πολεμίων τὰ θράση κατάβαλε, ἐπερχόμενα εἰς
αἰὲ κατ' αὐτῆς, Πέτρε ὅσιε· δυσπραγίας πάσης αὐ-
τὴν ἀπάλλαξον, καὶ δώρησαι αὐτῇ, τὸ ἔτος εὐφρό-
συνον. Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

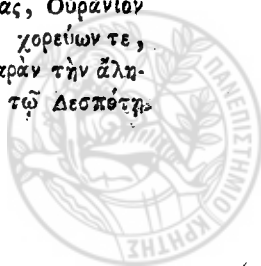
Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος,
καὶ ἐν τῷ ὄρθρῳ, ὁ πολυέλεος. Κἀθίσμα.

Ἦχος, γ'. Θείας πίσεως.

Νίος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίσεως
ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μουσικῆς Θεοφανείας δεξάμε-
νος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριά-
δος μυσηρίου θειότατε. Πέτρε μακάριε· ὅθεν ἅπαν-
τες τιμῶμεν τὴν μνήμην σου ὅσιε, αἰτοῦντες διὰ
σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡχος, α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὡ. Θῦμα ἱερὸν, σεαυτὸν προσενέγκας, Οὐράνιον
μονὴν ἐκλήρωσω παμμάκαρ, Ἀγγέλοις χορεύων τε,
καὶ Ὅσις μακάριε, εὐφραινόμενος, χαρὰν τὴν ἁλη-
κτον Πέτρε, ὅθεν πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Δεσπότη-
ῳ συσθῆναι κολάσεως.

Καὶ νῦν τῆς Εὐρυπείας ἀναστάσει τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον ζήτηι εἰς Ἱεράρχην προκείμενον, τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τοῦ σοφίου αὐτοῦ εἰς ἄνταποδόσωμεν τῷ Κυρίῳ τίμιος ἐναντίον κυρίου, ὁ Ν'. Δόξα, τὰς τῶν Α' τοσούτων καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου ἐλεήμων ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος πλ. β'.

Τοὺς τελοῦντας τὴν παροξυσμὸν εὐρυπείαν σου, λύτρωσαι παντοίων πειρασμῶν, καὶ δυσχερῶν, Πέτρε θειότατε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ ὁ Κανὼν τῆς εὐρυπείας εἰς, ἡ' καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς ε'.

Ἦχος, πλ. δ' Ὡδὴ, α'. οὐ ἦ

Ἀκροστιχίς.

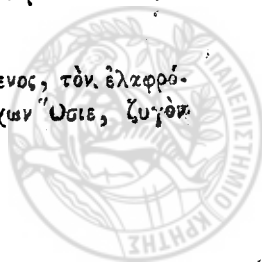
Ἀρχιερεῖα Θεοῦ, μέγαν Πέτρον, ἔξοχα μέλπω.

Ἀρματοηλάτην Φιρκῶ ἐβύθησε,

Ἀνακραθεὶς δι' ἀρετῶν ἀκρότητα, τῷ ποθουμένῳ Χριστῷ, καὶ τῆς αὐτοῦ αἰγλης μάκαρ ἐμφορούμενος, καὶ νῦν κατοπτριζόμενος, τὸ ἀμύχανον κάλλος, τοῖς ὑμνηταῖς σου κατάπερψον, ἀνωθεν τοῦ Πνεύματος ἑλλορψιν.

Ρευστῶν ἀπάντων περιδὼν τὸ ἄσφατον, καὶ παροξυσμῶν, τῆς ἐπαθῆς ὕλης, Πέτρε τὸ ἐπὶ κηρὸν, καὶ μόνον τῷ Κυρίῳ σου, προσλαλῶν ἀνευδώς, ἐφ' ἑσέως οὐ διήμαρτες, ἀφθαρτα φθαρτοῖς ἀλλαξιμένος

Χριστοῦ τῷ νύμφῳ γεγονώς πειθόμενος, τὸν ἐλαφρότατον, ἐξ ἀπαλῶν ἡρᾶς τῶν ὀνύχων ὥς, ζυγῶν

τὸν ἐπ' αὐχένιον, σεχυτὸν προσανέγκας, τῷ κτίσαντι
Θύμα τέλειον. ὅθεν σὲ σεπτῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ινα τὸν πάλαι τῇ ἀπάτῃ ρεύσαντα, καὶ ἀποκλί-
νεντα, καὶ πρὸς φθορὰν ὅλον νενευκότα ἄνθρωπον, ὁ λό-
γος ἀνακτήσῃται, ἐξ ἁγίων σου λαγόνων, τὴν σάρκα
Κόρη ἐνδύεται, μέινει, ὥσπερ ἦν ὁ φιλόανθρωπος.

Καταβασία Ἀναστάσιως ἡμέρα.

Ὡδὴ, γ'. ὁ σερεώσας κατ' ἀρχάς.

Επὶ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, προσεπερείσας τοὺς
πόδας, ἀκλινὴς τίς ἐμβολεὺς τῶν θαυμάτων, τῷ
σοφῷ λογιστικῷ, διέμεινας μακάριε. τὴν γὰρ ψυχὴν
οἰκείαν, οὐκ ἐπὶ ψάμμων δεδομηκας.

Ρώμη τοῦ κρείττονος σοφῆς, τὸ χεῖρον καταπαλαί-
σας, καὶ κριτὴς οὐκ ἀγενὴς δεδειγμένος, κατεδικά-
σας σφοδρῶς, τὰ πάθη καὶ ἐξώρισας, ψυχῆς ἐκ τῆς
ἰδίας, ἀπαλείψας τοὺς τύπους αὐτῆς.

Η κατὰ μέρος ἀρετῇ, τῇ γενικῶς ἐκτεθεῖσα, καὶ
θυσία τῷ ὡς μητρὶ ἐπομένη, τῆς ψυχῆς σου τὸ εὐθές,
ἐδήλωσε μακάριε· διὸ τῆς τοῦ ποιμαίνειν, πάτερ
φροντίδος ἡξίωσας. Θεοτοκίον.

Ανασκευάσαι βουληθεὶς, τὴν συντριβεῖσαν εἰκόνα,
καὶ τοῖς κάτω ἐπιγράψα μητέρα, ἐπ' ἐσχάτων ἀλη-
θῶν. ἐκ σοῦ προήλθεν ἄρχοντες, ἐκ σῶν ἁγίων λα-
γόνων. σίρκῃ φορέσας ὁ εὖσπλαχνος.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Εἰσὶν ἡχοι, πλ. δ'. τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Απὸ βορέου, Κυρίῳ ἀνατεθείς, τὸν ζυγὸν ὑπαισέ-

δὺς τὸν ἑλαφρόν, καὶ σάρκα ἐδάμασας, ἐγκρατεία μακάριε, καὶ σαυτὸν τελέσας τοῦ Πνεύματος τέμενος, θεωρία πράξει, τὸν βίον ἐκόσμησας, ἔχων καὶ τὸν λόγον συνεργοῦντα τῷ τρόπῳ σοφία γὰρ ἔρρει- σου, ἐκ χειλέων ὡς νάματα. Ἱεράρχα θεόπνευσε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνή- μην σου.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. Ὡδὴ, δ'. σύμου Χριστὲ Κύριος.

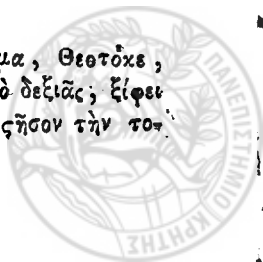
Θῦμα δεκτὸν, ὅλον σαυτὸν προσεπήνοχας τῷ κυ- ρίῳ, ὅλην σου τὴν ἔφειν, ἀρνητικῶς, Πέτρε πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν τοῦ σαρκίου, προσπάθειαν ἀπώσα- μενος, νησιεία σου τὸν βίον, χαμευνία καὶ ζάσει, καὶ θανάτου μελέτη φραζάμενος.

Εξω σαρκὸς, καὶ τῶν τοῦ Κόσμου γενόμενος, καὶ τῷ ὄντι, μύσας τὰς αἰσθήσεις σου, βίον ἀσώματον ἀληθῶς, Πάτερ ἐνεδείξω, τῷ σκήνει τούτων βαρού- μενος οὐδὲν γὰρ τῶν τοῦ νέφους, σὲ προσκάλυμμα Πέτρε, ἀμιλλᾶσθαι τοῖς ἄνω κεκώλυκεν.

Ο τοὺς νεφροὺς καὶ τὰς καρδίας ἐτάζων Θεός, τῆς ψυχῆς σου, ἐλέπων τὸ ἀθόλωτον, σώματος δὲ, σοῦ τὸ καθαρὸν, ἀρχιερωσύνη, καὶ προεδρία τετίμηκεν· διὸ καὶ Ἐπισκόπων, ἐν καθέδρᾳ καθήσας, τὸν λα- ὸν τοῦ Κυρίου ἐποίμανας.

Θεοτοκίον.

Ιδε τῆς σῆς κληρονομίας τὸ σχοίνισμα, Θεοτόκε, ἄρδην καλυπτόμενον, βαρβαρικῆς ὑπὸ δεξιᾶς, ξίφει τομωτάτῳ ἐλεινῶς θριζόμενον, καὶ ζῆσον τὴν το-

σαύτην, τῆς ὁρμῆς καταιγίδα· ἀπειρήκμεν γὰρ ταῖς
κακώσεσιν.

Ἦδῃ, ε'. Ἰνατί με ἀπώσω.

Ο Μωσῆς ἐν τῷ ὄρει, γνώφῳ καὶ θυέλλῃ ποτὲ
σκιαζόμενος, τὸν σκιώδη νόμον, ἐν πλαξὶ ταῖς λιθί-
ναις ἐδέχετο, ἀλλ' αὐτὸς ἀδιαλείπτως, τοῖς ἱεροῖς
καθυπαισδύνων, μυσηρίων φρικτῶν ἐνεπίμπλατο.

Μεμυσαγωγημένος, Πέτρε τὰ ἀπόρρητα καὶ ἀνε-
ξαρευνήτα. ἀντεμυσαγώγεις, ὃν ἐκτήσω λαὸν περι-
ούσιον, ἁμαρτίας πάσης, ἀπέχεσθαι τρανῶς προτρέ-
πων, ἀπειλὴν τοῦ Θεοῦ ὅπως φύγῃσι.

Ἐπιβλέπων συνήθως, Κύριος ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν
κλῆρον αὐτοῦ, τὸν εὐθὺν καὶ παῖον, ἀόργητον καὶ
καθαρώτατον, δεδοκὸς σὲ μάκαρ, τοῖς ἑαυτοῦ λα-
οῖς ποιμένα, τὴν καρδίαν ἐκάσου ρυθμίζοντα

Θεοτοκίον.

Γεννηθῆναι θελήσας, ἐκ καθαρωτάτης Παρθένου
Κύριος, τὴν ἀγνὴν μητέρα, ἀνωτάτην ἀπάσης τῆς
κτίσεως, εὐρηκὼς ἐκ ταύτης, τὸ καθ' ἡμᾶς εἴληφας
ῥῶλον, τὸ περὶ καὶ φθαρέναι νοθεύμενος.

Καταβασίλ. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου.

Ἦδῃ, ς'. Ἰλάσθητί μοι σωτήρ.

Ἀνάλωτον συντηρῶν, τὸ τῆς καρδίας σου φρούριον,
τὸ τῆς ψυχῆς τριμερές, καλῶς περιέφραξας, τοὺς κα-
τεπεμβαίνοντας, λογισμοὺς ἀσάτους, ἐντοξεύων τοῖς
βελτίοσι.

Νοήσας σου τὸ σερρόν, τῆς διανοίας ὁ δόλιος, ποῦ

λάκις σοὶ προσβαλὼν, αἰσχροῦς ἀναστραπται, ὁσάκις τε ὥρμησε, ὅλως ἀνστράπη, προσευχῆσου καὶ διώλοε.

Πολλῶν ἐγκύμων φανείς, σοφῶν ρημάτων μακάριε, ἀπέτεκες τὴν καλὴν, ὠδίνῃ τῶν λόγων σου ῥητορεύων ἅγιε, πολυσίχως βέβλοισ, τῶν μαρτύρων τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Εξέλειπον ἀληθῶς, ἀπὸ ἰσχύος χειρὸς σου Χριστέ, ἀπόσῃσον ἀπ' ἐμοῦ, τὰς μάστιγας δέομαι, μητέρα προβάλλομαι, τὴν σὴν εἰς πρεσβείαν, μὴ ἀπώσῃ τὸν οἰκέτην σου.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Θεῖον Πέτρον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτήρα, τὸν ὁροῦσιον τὸν λόγον Πατρὶ κυρῆξαντα, ἐν μέσῳ πολλῶν τρανώτατα, καὶ τὸν Θρόνον κοσμήσαντα, λαμπρῶς τὸν τῶν Ἀργείων, χάριν τε κομισάμενον, ἰοράτων πλουσίαν ἐκ Θεοῦ, συμφώνως τοῦτον, ὑμνήσωμεν ἅπαντες.

Ὁ οἶκος.

Ομυσολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρδότηων μυσηρίων, Ἀπόστολος ὡς ὁ μέγας Παῦλος, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ πόρρωθεν προέβλεπε, καὶ τὸ μέλλον προέγραφε, τὸν ἄξιον προέφησέ τῆς πόλεως Ἀργείων, τοιοῦτος ὕμνιν φάσκων ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος καὶ ἄκακος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτω-

λῶν, καὶ ἡγομένος τῷ πνεύματι, ταῖς ἀνω Οὐρα-
νίαις δυνάμεσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, εἰς τὴν Εἰσο-
δὸν τῶν ἁγίων πορίζεται αἰεὶ, τῷ Θεῷ τῇ χάριτος
αἰτούμενος, δοῦναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ χάριν εὐρεῖν,
καὶ εὐκαιρὸν βοήθειαν, αὐτοῦ οὖν χρεωστικῶς ἀνείκη-
ροῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ λαβόντες, συμφῶνως ὑ-
μνήσωμεν.

Χαίροις λαμπτὴρ παρφοέσατε Κόσμου.

Χαίροις πιστῶν ἐδριότατε γνώμων.

Χαίροις τῆς Κωνσταντίνου ὠροίσας τὴν χθόνα.

Χαίροις ὁ καὶ Κορίνθου καλλωπίσας τὴν χώραν.

Χαίροις Χρυσοῦ καὶ Ἀργύρου ἀμέτοχος.

Χαίροις Χρυσοῦ καὶ Ἀγίων συμμέτοχος.

Χαίροις Πελοποννήσου ἐκλαμπρύνας συστήματα.

Χαίροις τὴν τῶν Ἀργείων καθοπλήσας πίσωτητα.

Χαίροις ποιρὴν ἐλαττὴρ τῶν ἀνόμων.

Χαίροις φωστὴρ ὁρῶν γέ εὐγνωμόνων.

Χαίροις σοφὲ θεῖε Πέτρε παρμάκαρ.

Χαίροις ὁρθῶ, τῶν δογμάτων πανέμπορε.

Χαίροις Πέτρε Μάκαρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ γ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς Πέ-
τρου ἡμῶν τοῦ Θαυματουργοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἁγ-
γους, καὶ Ναυπλίου.

Ῥίψας τὸν ἐχθρὸν ἐνθεν ἀτρώτῳ βίῳ

Ζωσιτῆρα νίκης ζῶν ἢ θανὼν Πέτρε.

Πέτρος ἐν τριτάτῃ ἀνεδίσατο εἰς θεῖον ἄστυ.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ Πέτρος, πατρίδα μὲν εἶ-
χε τὴν βυζαντινοῦσαν τῶν πόλεων, Κωνσταντινούπολιν,
Υἱὸς μὲν γονέων Θεοφιλῶν, καὶ διαλέξας τὴν μονα-
δικὴν πολιτείαν, ἐξενιτεύθη καὶ ἐκουρεύθη ἀπὸ τι-
γῶν ἐναρέτων, καὶ ἁγίων ἀνδρῶν, Παύλου καὶ Διο-

νυσίου www.azazel.org ἐκείνων ἅμα πράτ-
 των, εἰς ἄσκησιν ὥρμησε, καὶ εἰς πνευματικοὺς ἀ-
 γῶνας, εἰς κόπους, καὶ πολλοὺς ἰδρωτάς τὴν ἔξω
 σοφίαν ἐγυμνάσθη εἰς ἄκρον, τοσοῦτον ὅπου ὅλους
 ἐπέρασε τοὺς συνηλικιώτας τοῦ καιροῦ ἐκείνου, με-
 τήλθε κάθε σοφίαν τὴν θύραθεν, καὶ τὴν ἔσω, καὶ εἰς
 ἄκρον τῇ ἀρετῇ διαπρέψας, διεφημίσθη εἰς ἅπαντας
 ὡς ἐνάρετος, καὶ τῷ ὄντι φιλόσοφος, κανὼν ἀρετῆς,
 καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κήρυξ διαπρύσιος, τῆς ἀλη-
 θείας διδάσκαλος· ὁ τότε ἀρχιερεὺς Νικόλαος καλού-
 μενος βλέπωντας τὴν ἀρετὴν του καὶ εἰς τὸ μέγιστον
 ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης νὰ τὸν τιμήσῃ ἠθέλησεν,
 ἀλλ' ἐκεῖνος παντελῶς νὰ τὸ ἀκούσῃ δὲν ἤθελε, καὶ
 τὸν Παῦλον ὅπου ἐπροεῖπαμεν, τῆς Ἐκκλησίας Κο-
 ρίνθου ἀρχιερέα ἐχειροτόνησε, καὶ εὐθὺς ὁ δίκαιος
 τοῦτος ἀνὴρ ἀγαπῶντας τὴν ἡσυχίαν, καὶ τὴν τα-
 ραχὴν τοῦ Κόσμου φεύγωντας ἔως τὸ ὕψερρον δὲν ἐ-
 γλύττωσεν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν, καὶ θανὴν
 τοῦ ἀρχιερέως Ἀργεῖων, ἐπεμφαν οἱ Ἀργεῖοι, καὶ
 οἱ κληροὶ τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας γράμματα παρακα-
 λοῦντες τὸν Παῦλον, νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Ὅσιον νὰ
 μεταχειρισθῇ τὴν ἀρχιερωσύνην, ὁ ὁποῖος ὥσάν τὸ
 ἔμαθεν ἐλογίασε νὰ φύγῃ, ἀλλ' ἐνοχλούμενος καὶ πα-
 ρκαλούμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὑπήκουσε, καὶ τὴν προ-
 ρασίαν αὐτῶν ἐδέχθη, χειροτονηθεὶς Ἀργεῖος καὶ
 Ναυπλίου Ἐπίσκοπος, καὶ εὐθὺς τὸ φῶς, ἐπὶ τῆς
 λυχνίας τιθέμενον, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἱεροῦ ἤρχισε,
 διδάσκωντας τὸ λογικὸν ποίμνιον καὶ ξεριζώνωντας
 τὰ ζιζάνια τῆς κακοδοξίας, καὶ τοὺς τότε Ἀρειανοὺς
 διαλέγξας τρανώτατα, τὴν εὐσέβειαν ἐκήρυττε,
 τῆς ἀσεβείας ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας, ἔσπειρε τὸν νοη-
 τὸν σπόρον εἰς τὰς τῶν πιστῶν καρδίας ὡς ἐργάτης

ἄριστος, τοῦ μουσικοῦ ἀμπελῶνος τότε ναὶ καὶ ἔλαμψε τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης Χριστοῦ, καὶ τὸ σκότος δὲν ἐσέκετον εἶχεν ἔγνοιαν εἰς ταῖς χήραις, εἰς τὰ ὄρφανὰ, τυφλοὺς, ἀσθενεῖς, ξένους, ἀπόρους, ὡς νέα Ἀβραάμ, οὐχ ὡς κατακυριεύων τοῦ κλήρου, ὅλος ἦτον πραΰτης, ὅλος ἀρετῆς ἐκμαγεῖον, ὥς μίαν φοράν γινομένης πείνας καὶ λιμοῦ εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον, αὐτὸς ὁ ἀγιώτατος προθύμως εἰς πόλεις ἔτρεχε καὶ εἰς τὰ κάσρα, πολλὰς διαθρέψας μυριάδας, τοσοῦτον ὅπου ὥσάν αἱ ἀποθήκαι τοῦ σιταρίου ἐκενώθησαν, ἕνα πιθάρι ὅπου τοῦ εὗρίσκετο, μὲ ὀλίγον σιταράλευρον, μὲ τὴν εὐχὴν του εἰς ὅλον τὸν καιρὸν τῆς πείνας ἐκείνης, ὅλους τοὺς ἐπαρχιώτας του ἐπόρευσε, καὶ τοῖς χρεῖαν ἔχουσι, χεῖρα βοηθείας ἐχορήγει σκλαδωμένους ἠλευθέρωσε, καὶ ἀπὸ χερία τυράννων ἐγλύττωσε, καὶ μίαν κόρην παρθένον δαιμονισμένην ἰάτρευσε, λεπρούς καὶ λωβοὺς, βάνωντας τὰ ἀγιάτου χεῖρια ὑγίανεν ὥσάν δὲ ἤγγικε τὸ πέρας τῆς αὐτοῦ βιωτῆς, ἐβδόμηκοντα χρόνων, προγνώρισας τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, μετὰ μυρίους ἰδρωτὰς τῆς ἀρετῆς τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο, τὸ Θεῖον δὲ αὐτοῦ λείψανον, ὡς οἶμαι, ἔν τινι ναῷ παρὰ τῶν πιστῶν ἀναγερθέντι σεβασμῶς κατέθεντο, μετὰ αἰδοῦς, καὶ εὐλαθείας. καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς θαυματουργίας δι' αὐτοῦ ὁ Κύριος ἐνήργει, ἀπὸ τῆς Σοφοῦ τῶν ἀγίων αὐτοῦ λειψάνων, πᾶσαν ἀσθενεῖαν θεραπεύων, δαιμόνια διώκων. διὸ καὶ οἱ Ἀργεῖοι αἰτησίως, καὶ οἱ Παύπλιοι ἐορτάζοντες, εἶχον αὐτὸν προσάτην εἰς κάθετους χρεῖαν. τοιοῦτης λογιῆς λοιπὸν δοξάζει ὁ Θεὸς ἐκείνους ὅπερ φυλάττουν τὰς ἐντολάς του, εἰς τοὺς ὁποίους χαρίζει θαυμάτων ποταμούς, οὐ μόνον εἰς τὴν ζωὴν

ταύτην τὴν εὐαγγελίαν καὶ ἐπικληρὸν, ἀλλὰ καὶ μετὰ
θάνατον ἐπιωκέπονται πόλεις διὰ τοῦ χαρίσματος,
προσατεῦων ἀνθρώπους, καὶ ἄλλα μυρία ἐπιτελοῦν
θαύματα, καθὼς καὶ ὁ σήμερον ἑορταζόμενος Πατὴρ
ἡμῶν Πέτρος, ἐπροσάτευσεν καὶ προσάτευσεν τῆς Ἐ-
παρχίας του. Ἀλλὰ ποῦ εἶναι ἡ θερμότης ἐκείνη
ἀγάπη; καὶ ποῦ ἡ εὐλάβεια, ἐποῦ ἐπρόσφεραν ὁ
προπάτορες ἡμῶν εἰς τὸν ἀγιώτατον τοῦτόν μας
ποιμένα; φαίνεται βέβαια κατὰ τὸ παρὸν, ὅτι νὰ
ἐψυχράνθη, καὶ νὰ ὀλιγώσῃ ἡ προθυμία, καὶ εὐ-
λάβεια, καὶ ποσὼς κατὰ νοῦν δὲν τὸν ἔχομεν. Πό-
σοι ἄρα ἐπιθυμοῦν νὰ εἴχασιν ἁγίων ἀποδώσιν εἰς
τὸν τόπον τους, καὶ ἡμεῖς μὲ τὸ νὰ βλέπωμεν
καθεκάστην τὸν ἰδιόντου Θεόνον ἀμελοῦμεν καὶ ἀμνη-
μονοῦμεν τοιοῦτου χαρίσματος; Ἀλλ' ὅλον ἡμεῖς σμι-
κραίνομεν τὴν ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν, τόσον περισσό-
τερον ὑσερούμεθα τῆς βοήθειας τῶν ἁγίων, καὶ ἐ-
πισκέψως. Τί δὲ πρέπον εἶναι εἰς ὅλους τοὺς ἐπαρ-
χωτάς του, καὶ μάλιστα εἰς ὑμᾶς τοὺς Ἱερεῖς τῆς
πολιτείας τοῦ Ἀργαίου, νὰ ἀναγκάζετε Ἐκκλησια-
στικῶς τὸν τρόπον, καὶ νὰ προσάξετε ὅλον τὸν Χριστιανι-
κὸν λαὸν, νὰ ἑορτάζῃ καὶ νὰ σχολάζῃ καθοποιᾶς
λογίᾳ δουλείαν, τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου τούτου, κα-
θὼς καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἑορταζομένων ἁγίων, καὶ
μάλιστα ὅσοι ἐγκήτοικοι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἰδίαν χώ-
ραν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀγιώτατος οὗτος Πατὴρ, καὶ ποι-
μένας μας, Σεκρέτος ἐπολιτεύθη, καὶ ἀπεβίωσεν ὁ
ὁποῖος πάντοτε ὁσυνερχῆς εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐπίσκε-
ψιν τοῦ ποιμνίου του εἶδεν καὶ ἡμεῖς τοῦτον ἀληθμονή-
σωμεν, θέλοντες μᾶς ἐπανεῖναι τριπλάσια κακὰ ἀπὸ ἐ-
κεῖνα ἐποῦ μᾶς ἐσυνέβησαν διότι καὶ ἐκεῖνα ἡ ἀ-
μαρτία μᾶς τὰ ἐπράξεν, μὲ τὸ νὰ μακρύνωμεν ἀ-

πὸ τὰς προσηλίας τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἐγίναμεν ὁπαδοὶ
 τῶν κακῶν μας θελημάτων. Λοιπὸν ὦ ἀδελφοί ἃ, θερ-
 μάνωμεν τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἄγιον τοῦτον Πατέ-
 ρα μας· ὃς θερμάνωμεν, λέγω, καὶ μὲ ὅσον τρόπον δυ-
 νηθῶμεν νὰ ἀκακυνίσωμεν τὸν ἐξ ἀρχῆς ἁγίου του Να-
 ὸν, ὁ ὅποιος, κρυμμένῳ οἷς Κύριος οἶδεν, ἐχλασθή ἀ-
 πὸ τῶν νῦν κρατούντων Βασιλέων εἰς τὰς ἡμέρας μας.
 Ἀγκαλὰ καὶ διὰ τὸν ναὸν τοῦτον ἔχομεν νὰ δώσω-
 μεν λογαριασμὸν τῷ Θεῷ, ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὴν αἰχ-
 μαλωσίαν μας δὲν ἐθάλαμεν σκοπὸν καὶ ἐπιμέλειαν,
 νὰ ἐλευθερώσωμεν τοιοῦτον περίφημον ναὸν τοῦ ἁ-
 γίου, ἀλλὰ οἱ πάντες ἐδόθημεν ὅλως διόλου, διὰ νὰ
 ἀποκτήσωμεν πάλιν φθαρτὰ καὶ ρέοντα πράγματα,
 μάταια καὶ ἀνωφελῆ, καὶ εὐρὼν τότε ἑμισόκαλος
 χώρον, ἐπλήρωσε τὸ ἔργον του διὰ τῶν συνεργῶν
 του· Ὅθεν παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελφοί νὰ ἠθέλετε βάλ-
 λη διπλάσιον τὸν πόθον, καὶ δύναμιν, εἰς τὸν ἀνα-
 καινισμὸν τοῦ ναοῦ τούτου. διότι ἀνίσως καὶ ἡμεῖς
 ὅπου ἤξείρομεν, πῶς ἦτον, πῶς ἀνεκαίνισθη διὰ
 τῶν ἰδίων μας κόπων, καὶ πῶς τὴν σήμερον θεωρεῖ-
 ται, ποῖος ἄλλος ἄρα ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους μας καὶ
 ὑτέρους, ἤθελεν ἐπιμεληθῆ, τὸ θεάρετον τοῦτο ἔρ-
 γον; Καὶ οὕτως κάμνοντες θέλομεν ἔχει τὸν ἅγιον
 βοηθὸν καὶ ἐπιτηρητὴν εἰς ὅλα μας τὰ καλὰ ἐπιχει-
 ρήματα, καὶ ἡ χάρις του δὲν θέλει ἀπολείψει ἀπὸ
 τὴν ἐπαρχίαν του ἐπειδὴ μὲ εὐλάβειαν, μὲ καλὰ
 ἔργα πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην του, αὐτὸς θέλει μᾶς
 ἐπισκέπτεται διαπαντός, εἰς ταύτην μας τὴν ζωὴν,
 ἀπὸ τὰς βαρβαρικὰς χειρὶς, καὶ εἰς τὴν ἄλλην θέλει
 γένειπρέσβυς θερμότατος, διὰ νὰ ἀξιωθῶμεν τῆς Οὐ-
 ρανίου Βασιλείας, ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ, ἀμήν.

Τοῦ δι' οἶκτον ἀφθόνως, καὶ Κόσμον ἐλέω σώσαντος. Περὶ ὅσους, μιμούμενος τοὺς τρόπους, ἐξέχεας πλουσίως, τοῖς αἰτοῦσι τὸν ἔλεον, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Ρημάτων ἐνεργεία. ὡς Ἡλίας ἀλεύρω Θεραπειῶν τὴν ἔνδειαν, παρμάκαρ δεομένοις, ἐπήρκεσας ἀφθόνως, καὶ κραυγάζοντας ἔδειξας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Οὐκ ἐξέλειπας Πάτερ, ἐκ τῶν διαρπαζόντων ρύεσθαι πένητα, ἐλέγχων τοὺς ἀδίκους, τὴν γνώμην ἀνασέλλων, εἰς κακίαν τὴν πρόχειρον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρὰν ὥσπερ τὴν κόρην, ὑπὸ πνεύματος πάτερ δηχθεῖσαν τοῦ πονηροῦ, εὐχῇ συντονωτάτῃ, ἐλαίῳ ὑπαλείψας, δεινῶν ἔλυσας ψάλλουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Ἐτ' ἐμέ σου τὸν πλοῦτον, τὸν τῆς φιλάνθρωπίας κενώσασα ἄκραντε, ὁρῶσα συμφοραίς με, διόλου βεβλημένον, καὶ πρὸς γῆν ἀποκλίναντα, μή με παρόψη ἀγνὴ τὸν πεποιθότα εἰς σέ.

Ἡ δὲ ἡ'. Ἑπταπλασίως Κάμινον.

Εύλου ζωῆς μετέσχηκας, τὴν φθορὰν βδελυξάμενος, καὶ πρὸς ἀφθαρσίαν διαβὰς μακάριε, μὴ δ' ὅλως μετὰ φθορος, ταῖς ἡδοναῖς πάτερ γεγονώς, μόνην περιφέρειν, τὴν σκιάν τοῦ σαρκίου· οὐκ ἔχεις γὰρ τῷ Κόσμῳ ἀλλ' αὐτῷ τῷ σωτῆρι, βρωὴν ὑπερυψοῦται, λαὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απολυθείς τοῦ σώματος, φωταυγής ὡς περ ἥλιος, λαμπρὸν τῷ προσώπῳ, ὥσθης τρισμακάρις, φωτὶ λαμπρυνόμενος, ἡλίου πατερ τοῦ νοητοῦ καὶ γὰρ τοῦ φωτός, ὄντως υἱὸς ἀνεθδείχθης· διὸ καὶ ἐνεργείας, ἐπέτυχες ἀφθόνως, ὡς περ ἀχλὺν διώκειν, τὰς νόσους τῶν καμνόντων.

Τραννουμένοις ἁγίε, καὶ ποικίλαις κακώσεσι, κατατρυχεμένοις, ῥύσης ἐτοιμότατος, ἐδείχθης τρανώτατα· τῆς δυναστείας τῶν δυσεβδῶν, τουτους ἐκλυτῶν, καὶ κείνου, καταπλήττων· διὸ ὑμνολογοῦμεν, τριάδα τὴν ἁγίαν, θερμὸν ἢ σε προσάτην, ἀνεδειξε τῷ κόσμῳ.

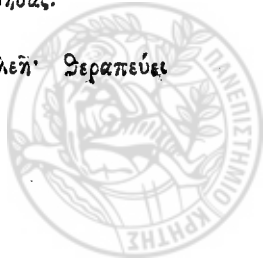
Θεοτοκίον.

Μνη Θεὸν ἐγέννησας, παρθένομῃτορ ἄχραντε μόνη διαδραῖσα, ὅρους τοὺς τῆς φύσεως· παρνενο· γὰρ ἐμεινας, ὡς πρὸ τοῦ τόκου πανύμνητε, τῇ ὑπερφρεΐ, καὶ ὑπὲρ νοῦν σῇ λοχείᾳ· διὸ σε εὐλογοῦμεν, χίλεις καὶ καρδία, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ, 9'. Ἐξέζη ἐπὶ τούτῳ.

Εἶξο τῶν καμάτων τὰς ἀμοιβάς, ὀφθαλμοὺς ἀοὺκ εἶδε, καὶ οὐς ἀληθῶς, Πέτρε σοφέ, ἀοὺκ ἐνωτίσθη καὶ ἐπὶ νοῦν, ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβησαν, ὅσα προητοίμασε τοῖς αὐτὸν, ἐξ ὅλης ἀγαπῶσι, ψυχῆς ὡς παντεπόπτης, ὃν ἐκ καρδίας ἐπεπόθησας.

Λαμπράσου τὰ βραβεῖα καὶ εὐκλεῖ· θεραπεύει

γὰρ πάθη ἀνιάτα, καὶ μαρτυρεῖ, θαύμων πολυχρόνιος ἐκβληθεὶς, ἥ δὲ τὴν χεῖρα ἔχουσα, τὴν ἐξηραμένην καὶ σκολιάν, ἀπέλαβεν ὁ Πάτερ, ὁμοίαν τῇ ἐτέρᾳ, τῇ προσεγγίσει τῶν λειψάνων σου.

Πολλὰ τῶν ἀναρρήσεων αἱ τιμαὶ, καὶ μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσαι, ὅς τις ζωῆς. τῇ, νῦν ἀνωτάτω κατατρυφᾷς, ἀλλ' ἴδε συνηγμένα σου, τῇ σοφῇ τὰ τέκνα τῇ εὐκλεεῖ, ζητοῦντα τὸν Πατέρα, δακρύοις λελουμένα τῇ μεταβάσει ὁλολύζοντα.

Θεοτοκίον.

Ω, ἥλιος ὑπάρχουσα νεητὸς, τὴν ψυχὴν μου παρθένη καταύγασον, τὸ ζοφερόν, νέφος διίσῶσα τῶν λυπηρῶν· ἀπενεκρώθην ὅλος γὰρ, τῇ τῆς ὀθυμίας υπερβολῇ· δεινῆς αἰχμαλωσίας, ῥύσαί με Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων παραμύθιον.

Καταβασία φωτίζου φωτίζου· Ἐξαποσειλάριον.

Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Ἀρχαίων, Πέτρον ἀνευφηροῦμεν. τὸν αἶτον γὰρ διένειμας, καὶ σὸν λαὸν ἐκόρεσας, καὶ ἱαμάτων τὴν χάριν, πλουσίαν Πάτερ ἐδέξω· που μὴν πολλῶν γὰρ ἐγένου, Πέτρε Πατέρων ἀκρότης.

Καὶ αὖθις τὸ αὐτό.

Καὶ τῇ ἑορτῇ· εἰς τοὺς αἶνους πᾶσα πνοή· ἱσῶμεν
ς' ἡ. δ'. δευτεροῦντες τὸ, α'.

Ἦχος α'. τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Σημειοφόρος ἐγένου διὰ τῆς πίσεως, καὶ ζηλωτῆς τῆς
Θείας Μακαρίας Τριάδος, σώματος ἀφειδίσας ὅλω

τοῦ σεῦ, ἐν τῷ διδάσκειν Μακάριε, ποιμένην τὴν τῶν
 Ἀργείων μέχρι αὐτὴν, ἐτροφοδότησας τοῖς λόγοις σου.

Η φωτοφόρος σου μνήμη, συγκαλεῖ σήμερον, πᾶ-
 σαν τὴν πόλιν Ἀργούς εὐσεβῶς ἐυρτάσαι, ἄσαι τε τὴν
 δόξαν, ἣν ἐκ Θεοῦ Ἱεράρχα ἀπέληφας καὶ ἀμφιάσα-
 θσαι κλέος Μάκαρ τὸ πρὶν, τῇ πρεσβείᾳ σου, Θεόσοφε.

Κατακοσμήσας τὸν Θρόνον Ναυπλίου ὅσιε, Θαυ-
 ματουργίαις ξέναις, ὡς τελεῖς καὶ ἐκάστην ὥς ἔχων
 παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ἐπιλάβου τῆς ποι-
 μνης σου, ἀλλὰ πρεσβεύων μὴ παύσῃ αἰεὶ σοφὴ δια-
 σώζεσθαι ἀπήμυντον.

Δόξα, ἦχος, β'.

Θεῖα χάρις ἐπὶ ῥήσεται, ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων
 σου, ἥ γῃ ἅπασα καταγλαΐζεται, σήμερον εὐφραينو-
 μένη καὶ χαίρουσα διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρων σου δρα-
 μούμεθα, τῶν θαυμάτων, ἀπολαύοντες, καὶ νοσημά-
 των τὴν ἴασιν ἀρριόμενοι· ἀρχιερεῦ ὅσιε Χριστὸν
 τὸν Θεὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

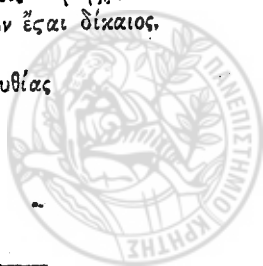
Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις, δίδεται καὶ ἐκ τῆς
 κανοῆλας τοῦ ἁγίου τὸ ἅγιον ἔλαιον, ψαλλομένων τῶν
 Ἱδιομέλων ἅπερ προεγράφησαν ἐν τῇ λιτῇ εἰς ἦχον β'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικῶς, καὶ ἐκ τοῦ κανό-
 νος τοῦ ἁγίου. Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει εἰς Ἱεράρχην.
 Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.

Τέλος σὺν Θεῷ τῆς Ἀκολουθίας

ταύτης.

50
20

170
180
190

510
20

475
5

22
13
12

514 170
170

0.516

255
515

2
1
0
0
0
0

